

De landbouwdroom van...

Klarien Klingen

BD-Jong nodigt elk nummer een jongere uit voor een persoonlijke beschrijving van zijn of haar ideale bedrijf. Freelance-boerin Klarien Klingen (34 met zoontjes van 5 en 1) werkt 's winters mee op twee melkveebedrijven en runt 's zomers twee zelfoogst-groentetuinen. Ze droomt over haar toekomstige boerderij. *Tekst: Klarien Klingen / Foto: Nadine Klingen*

Het begint al een beetje licht te worden als de wekker gaat. Ik druk 'm snel uit zodat de kinderen nog even door kunnen slapen. Terwijl ik de varkens en de kippen aan het voeren ben, komen de koeien een voor een binnenschuifelen op hun vroege-ochtend-slakkengangetje. Tijdens het melken komt mijn zoon mij een grote mok dampende melkkoffie brengen. Heet, met veel schuim en één schepje suiker, precies zoals ik hem het lekkerst vind. "Hoeveel koeien moet je nog?" vraagt hij. "Nog 12". "Ok, tot zo".

Als ik terug loop naar ons woonhuis, zie ik dat de heuvels in de verte nog met een mistlaag bedekt zijn. Het belooft een mooie dag te worden. Wat heb ik het toch goed, mijmer ik. Onze kinderen kunnen vrij om het huis scharrelen en zelfstandig op de fiets naar school. Mijn man is trots op mijn landbouwwerk en steunt me wanneer ik dat nodig heb. Op warme dagen kan ik mijn douche nemen met door de zon opgewarmd water,

in de kas! Als ik op mijn composttoilet zit, zie ik overal natuur om mij heen. Ik kan aan het eind van de dag een hekje achter me dicht doen, waardoor ik de vele to-do's van het werk achter me kan laten.

Mijn collega's en ik krijgen waardering voor ons werk. Wij laten de bodem bedekt, luchtig en vol leven. Als boeren hoeven we bijna niets aan te kopen en we zijn dankbaar voor alles wat groeit. Die waardering betekent dat mensen weten hoeveel tijd het kost om sperziebonen te telen en te oogsten. Ze weten dat koeien 80 kg voer per dag eten en ieder jaar een kalfje krijgen en dat dat soms een stiertje is. Ze weten dat de oogsten soms mislukken: dat ervaren ze zelf, omdat we de risico's delen. De klanten organiseren zelf de oogstberichten, het zomerfeest en het grote regionale oogst- en inmaakfeest. Ik ben vrij om mijn eigen tijd in te delen en heb ruimte om daarnaast ook ander werk te doen. Als ik 's avonds in bed lig, hoef ik me

geen zorgen te maken over de hele boerderij, omdat we werken met een team waarin ieder zijn kwaliteiten en kunde kan inzetten. Twee keer per week eten we als team gezamenlijk met onze gezinnen en tijdens de doordeweekse warme lunches met de WWOOF-ers proberen we allemaal zoveel mogelijk aanwezig te zijn. Vrienden en collega's vinden het inmiddels vanzelfsprekend dat voor mij het landbouwwerk draait om ontwikkelen, leren en van betekenis zijn. Die 'betekenis' van ons werk, ook voor de maatschappij, weet ik nu ook goed te benoemen, wat andere toekomstboeren misschien ook verder helpt.

Als ik aankom bij ons woonhuis word ik kwispelend begroet en ruik ik dat er een heerlijk ontbijtje voor me is gebakken... ☺

Klarien is actief in vereniging Toekomstboeren, zie toekomstboeren.nl

